

sker et deltidsjob, hvilket der også skal tages hensyn til, men at der alligevel er rigtig mange, der gerne vil arbejde på fuld tid i stedet for. Det kan også være en god måde at løse en del af problemet med mangel på arbejdskraft i kommunerne og i det offentlige i øvrigt på.

Men selv om vi er enige med SF langt hen ad vejen, mener Dansk Folkeparti altså ikke, at det er den rigtige måde at løse problemet på. Kommunerne har selvbestemmelse, det må vi selvfølgelig respektere, og Dansk Folkeparti mener, at den rigtige måde at løse problemet på er, at regeringen tager problemstillingen med i den kvalitetsreform, den nu har indledt trepartsdrøftelser om, og at regeringen også tager spørgsmålet op med KL. Så tror jeg egentlig, der kan findes en fornuftig løsning, der kan tilgodese SF's ønske om at konvertere deltidsstillinger til fuldtidsstillinger og give de ansatte, der ønsker det, ret til at få et fuldtidsjob.

Selv om vi har sympati for forslaget, er det altså vores opfattelse, at den rigtige måde er at finde løsningen i forbindelse med forhandlingerne om kvalitetsreformen.

Kl. 15.30

Første næstformand (Svend Auken):

Er der nogen, der ønsker korte bemærkninger? Det synes ikke at være tilfældet, så går vi videre. Og den næste ordfører er fru Henriette Kjær.

Henriette Kjær (KF):

Da vores ordfører på området, hr. Lars Barfoed, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Lad mig sige fra starten, at Det Konservative Folkeparti afviser det fremlagte beslutningsforslag. Det er konservativ politik at understøtte det kommunale selvstyre, og det er konservativ politik at føre en økonomisk politik og en finanspolitik, der sikrer en afdæmpet vækst i de offentlige budgetter. Beslutningsforslaget vil underminere begge dele. En ret til at få et fuldtidsarbejde, når man er i deltidsarbejde kombineret med en frigørelsesattest, er en fuldstændig tilsidesættelse af kommunens mulighed for at styre personaleudvikling og omkostninger.

Noget andet er, at den nuværende konjunktursituation kombineret med den demografiske udvikling formentlig vil betyde, at de fleste personer i en sådan situation rent faktisk får mulighed for at få et fuldtidsarbejde, fordi der vil være en stigende mangel på arbejdskraft. Så for målet med beslutningsforslaget vil formentlig i

vid udstrækning blive opfyldt helt uden de tvangsforanstaltninger, som SF lægger op til i forslaget.

Så, som sagt er det en afvisning fra Det Konservative Folkeparti.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Elisabeth Geday som ordfører.

Elisabeth Geday (RV):

Jeg vil give SF fuldstændig ret i, at der er noget helt aldeles paradoksalt ved, at der er så mange mennesker i den offentlige sektor, der er ansat på deltid, selv om de ønsker fuldtidsarbejde, på samme tid som den offentlige sektor mangler arbejdskraft i stadig større omfang. I en situation med arbejdskraftmangel er det altså uhenigtsmæssigt, at mange offentligt ansatte lever af et deltidsjob kombineret med dagpenge på grund af en frigørelsesattest. Her var det i princippet bedst for samfundet og formodentlig også for den enkelte, at personen udfyldte en af de mange ledige stillinger på fuld tid enten i eller uden for den offentlige sektor.

SF skriver i beslutningsforslaget, at en undersøgelse fra fagforbundet FOA viste, at en fjerdedel af dem, der gik på deltid, var på tvungen deltid, at de altså ikke kunne få mere arbejdstid, selv om de ønskede det. Hvis de fik fuld tid, ville det betyde 8.000 stillinger ekstra, har FOA altså beregnet. Jeg synes, at når det forholder sig sådan, må man i hvert tilfælde sige, at den type beregninger som et minimum må indgå i drøftelserne om en kommende kvalitetsreform af den offentlige sektor som en af de måder, vi kan skaffe flere varme hænder på.

Men jeg må også sige, at jeg langt hen ad vejen kan følge de indvendinger, som regeringen har gjort rede for, både når det gælder spørgsmålet om den enkelte arbejdsgivers ledelsesret, det kommunale selvstyre og aftaleretten på arbejdsmarkedet. Og derfor er det altså vigtigt for os, at de ændringer, som der lægges op til, sker i en dialog eller i egentlige forhandlinger mellem de offentlige arbejdsgivere og lønmodtagere. Jeg ville i hvert fald være meget forsigtig med at sidde her på Borgen og trække løsninger ned over kommunerne, som måske ikke rigtig passer til den virkelighed, der er derude.

Når jeg tænker forslaget igennem, så forudsætter det vel, at de ansatte er smidige med hensyn til eksempelvis at være tilknyttet flere arbejdspladser eller decideret flytte arbejdsplads i det offentlige. Ellers ville vi jo komme i den situ-